

РЕШЕНИЕ

№ 5427

гр. София, 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4822** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл.АПК, вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба, подадена от И. Ц. И. с адрес СЦЗ [населено място] срещу Главна дирекция „Охрана“ на Министерство на правосъдието, с която е предявен иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 главница и законната лихва за претърпени неимуществени вреди на дата 30.03.2017г. от нечовешки условия в помещение за временен престой и изолация, находящо се в Съдебната палата, в [населено място], [улица]. Ищецът твърди, че е бил подложен на тежък физически тормоз, който е причинил увреждане на здравето, в нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ. Оплакванията са, че площта на помещението е недостатъчна и няма място за движение. Ищецът страда от дископатия и липсата на движение му причинява болки. Върху масата в помещението има ръжда, прах и мърсотия. Няма достатъчно разстояние между пейките и масата, а пейката е метална и твърда, неудобна за сядане. Прозорецът е на равнището на паркинга на СГС и при отварянето му влиза прах. По пода има опаковки от храна, фасове, мирише на мухъл и застоял въздух. Охраната на помещенията не осигурява възможност за посещаване на тоалетна по искане на задържаните. Ищецът страда от простатит и това му причинява дискомфорт и увреждане на здравето. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от И. И. и от назначения по реда на ЗПП процесуален представител. Ответникът – Главна дирекция „Охрана“, в писмен отговор на исковата молба и в хода на съдебното производство оспорва предявения иск като неоснователен и

недоказан. Посочва, че престоят в помещението е в периода от 7.45 до 10.00 часа и от 10.15 часа до 12.35 часа на 30.03.2017г. Помещенията за престой и изолация в сградата на Съдебната палата са съобразени с Наредба № 4 от 10.01.2008г. за правилата и нормите за безопасност и охрана при проектиране, строителство, реконструкция, модернизация и експлоатация на обектите в съдебната власт. Намират се на кота нула, с високо разположени прозорци, почистват се всеки ден след края на работното време, разполагат с общ санитарно – хигиенен възел, изградена е филтро – вентилационна система за подаване на свеж въздух, ежемесечно се извършва дезинсекция, дератизация и дезинфекция. Не се доказват незаконни действия или бездействия на администрацията на ответника и претърпени вреди в причинно – следствена връзка с тях.

Прокурор Д. от СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Не е доказан нито един от елементите на фактическия състав на отговорността, не се установяват причинени вреди, условията са нормални, стандартни и поносими.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и становищата на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно между страните, че на 30.03.2017г. ищецът е конвоиран до сградата на Съдебната палата в [населено място] за съдебно заседание по дело №22/2017г. на САС, I състав, където е престоял в помещение за временен престой и изолация № 4 за времето от 7.45 до 10 часа и от 10.50 до 12.35 часа. Това обстоятелство е установено от извлечение от Книга за приетите лица в помещенията за временен престой и изолация на СГС и от Книгата за конвойна дейност в сградата на Съдебна палата [населено място] за дата 30.03.2017г. относно конвоирането на ищеца И. Ц. И. и престоя му в помещенията за временен престой и изолация, приети по делото и неоспорени от страните.

По делото са приети заключения на съдебно – технически експертизи, изготвени от вещото лице Т. И. А. и заключение на повторна експертиза на вещото лице инж. Г. Г., които съдът кредитира изцяло като компетентни, обосновани обективни и безпристрастни. След оглед на място е направено заключение, че помещение № 4 за временен престой и изолация в сградата на Съдебната палата с адрес С., [улица] с площ от 6.65 кв.м., без отделен санитарен възел. Санитарният възел е общ за всички помещения, в които се настаняват задържани лица, с мивка с топла вода, две тоалетни и писоар. Поставена е маса с размери 2.00м. /0.60м. и две пейки с размери 1.90м/0.50м. Конструкцията на масата и на пейките е метална, а плотовете представляват дървени плоскости. Свободната площ в помещението е 3 кв.м. Осветлението е с една крушка и частично от прозорец, обезопасен с решетки. Поставена е филтро – вентилационна система, осигуряваща свеж въздух, няма миризми, застоял въздух, влага и следи от мухъл. Сградата е с парно отопление, в помещението има радиатор с две ребра. При огледа, помещението е в добро хигиенно състояние. Повторната експертиза потвърждава заключението на основната. Вещото лице Г. посочва, че доколкото помещението е за краткотраен престой, хигиенните и други условия са много добри, безопасни за живота и здравето на хората. Съответстват на изискванията по Наредба 4/10.01.2018г. за правилата и нормите за безопасност и охрана при проектирането, строителството, реконструкцията, модернизацията и експлоатацията на обектите на съдебната власт.

Назначена е съдебно – психиатрична експертиза, по която е прието заключение по делото, което съдът кредитира изцяло. Вещото лице със специалност психиатрия е дало заключение, че ищецът не страда от психично заболяване, интелектът му е в границите на нормата, няма данни за личностово разстройство и зависимости. По време на задържането в ареста на специализирания наказателен съд са били налице елементи на разстройство на адаптацията.

Прието е заключение и на съдебномедицинска експертиза, изготвена от вещо лице със специалност урология. Видно от него, ищецът страда от трудно лечими заболявания със съпътстващи възможни усложнения, върху които оказват влияние стресът, качеството на живот и медицинските грижи. Конкретно по отношение на престоя в помещението за временен престой и изолация в сградата на Съдебната палата на дата 30.03.2017г. заключението на съдебномедицинската експертиза е че неминуемо стресът води до понижаване на имунитета и от там е възможно да се изострят някои хронични и съпътстващи заболявания.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира и следните правни изводи: Предявеният иск е допустим. Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че през исковия период е претърпяло неимуществени вреди в резултат незаконосъобразна административна дейност - бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Охрана“. Искът е предявен срещу надлежен ответник по чл.205 от АПК. Съгласно чл. 391, ал. 2 от ЗСВ, Главна дирекция „Охрана“ е юридическо лице със седалище [населено място]. В правомощията на Главна дирекция „Охрана“, по силата на чл. 391, ал. 3, т. 6 от ЗСВ е конвоирането на обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт. Съгласно чл. 391, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Главна дирекция „Охрана“ организира и осъществява охраната на съдебните сгради, а според ал. 5 на същата разпоредба, правилата и нормите за безопасност и охрана при проектиране, строителство, реконструкция, модернизация и експлоатация на обектите на съдебната власт се определят с наредба на министъра на правосъдието, съгласувана с министъра на регионалното развитие и благоустройството и с пленума на В.. Видно от приетия по делото А. /публична/ с № 08179/04.03.2013г., съгласно Заповед № ДС – 04 – 2/04.01.2008г. на министъра на правосъдието се предоставят за нуждите на Областно звено „Охрана - С. – град“ помещения /стара номерация 34, 35 и 36, нова номерация 32 и 33/, находящи се в сградата на Съдебната палата [населено място]. Съгласно §89, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, предоставените до влизането в сила на този закон имоти и части от имоти на Министерството на правосъдието за нуждите на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра на правосъдието продължават да се ползват за осъществяване на дейността им и остават в управление на министерство на правосъдието. Помещенията за временен престой и изолация, находящи се в сградата на Съдебната палата [населено място] се предоставени за управление и ползване на главна дирекция „Охрана“ с А. № 08179/04.03.2013г. и остават в тяхно управление след изменението на ЗСВ. Съответно и на разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗДС, ползвателят Главна дирекция „Охрана“ отговаря за стопанисването и текущото поддържане на помещенията.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни

актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица, като тежестта на доказване е оставена на ищеца. Основателността на такъв иск предполага предварително установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт, действие или бездействие да са при и по повод изпълнение на пряка административна дейност; да е отменен по съответния ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да било от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общините по посочения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред.

Действително, отговорността на държавата и общините за причинените вреди по чл. 1 от ЗОДОВ е обективна, което означава, че не е необходимо ищецът да доказва вина от страна на длъжностното лице. При всички положения обаче последица от незаконосъобразната дейност следва да са настъпилите вреди, за да се ангажира отговорността на държавата. Ищецът е този, който в процеса следва да докаже настъпването на вреди, както и причинната връзка между тях и незаконосъобразните актове, действия или бездействия на административния орган или длъжностни лица. В конкретния случай по делото, ищецът следваше да докаже по безспорен начин претърпяване на твърдените от него в исковата молба вреди от неимуществен характер.

Ищецът не успя да се справи с доказателствената тежест по установяването на основателността на иска.

В конкретния случай е установено, че не са налице незаконосъобразни бездействия от страна на ответника. Двете съдебно – технически експертизи, основна и повторна, напълно опровергават твърденията в исковата молба, че предвидените условия за настанените в помещения за временен престой и изолация, които са посочени в Закона за изпълнение на наказанията и правилника му за приложение, с които нормативни актове също така се урежда и правното положение на задържаните лица, не са отговаряли на нормативните изисквания, не са в добро състояние и престоят в тях причинява неудобства и дискомфорт на настанените лица. Както е посочено при установеното от фактическа страна, след оглед на място, експертите са направили заключение, че помещение № 4 за временен престой и изолация в сградата на Съдебната палата с адрес С., [улица] с много добри хигиенни и други условия за временен престой, които са безопасни за живота и здравето на хората. Помещенията съответстват на изискванията по Наредба 4/10.01.2018г. за правилата и нормите за безопасност и охрана при проектирането, строителството, реконструкцията, модернизацията и експлоатацията на обектите на съдебната власт. Опровергават се твърденията, че площта е недостатъчна, хигиената е ниска, има дупки по стените, мухъл, прах, лошо осветление и проветряване. Площта на помещението е 6.65 кв.м., с маса и пейки и е достатъчна за временно, краткотрайно настаняване, като свободната площ е 3 кв.м. Има осигурен санитарен възел с мивка с топла вода, две тоалетни и писоар. Има осветление и достъп до естествена светлина през прозореца. Помещенията не са в сутерен, а на ката нула, прозорците са високо и осигуряват осветление и проветряемост. Има изградена филтро – вентилационна система,

осигуряваща свеж въздух, няма миризми, застоен въздух, влага и следи от мухъл. Категорично не се доказва неизпълнение на задължения на служителите на ответника по поддържане на помещенията и осигуряване на нормални условия за краткотраен престой. Нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС не се доказва, доколкото в случая е приложима и разпоредбата на чл. 284, ал.1 от ЗИНЗС. При престоя си в помещението на СГС ищецът не е бил поставен в неблагоприятни условия като липса на достатъчна площ, отопление, осветление, проветряване, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малocenност. Условията в помещенията за временен престой и изолация в сградата на Съдебната палата са много добри и не поставят в риск живота и здравето на настанените в тях лица. Не се доказва незаконосъобразно действие или бездействие на служителите на ответника, нито нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, което да е основание за ангажиране на отговорността на ответника за вреди от тези нарушения или незаконосъобразни действия или бездействия.

Не се доказват и претърпени вреди, които да са в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с незаконосъобразни действия или бездействия. Доколкото нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС не е доказано, не е приложима разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Двете съдебномедицински експертизи с вещи лица психиатър и уролог не дават заключение за нанесени неимуществени вреди с безспорна пряка връзка с престоя в помещение № 4 на Съдебната палата. Психиатричната експертиза е установила, че ищецът не страда от психиатрични заболявания или личностни разстройства. Констатирани са елементи на разстройство на адаптацията, което не е сериозно отклонение и е в резултат от задържането, постановено от специализирания наказателен съд, тоест няма причинно – следствена връзка с пребиваването в помещението на СГС на 30.03.2017г. Относно урологичните проблеми, вещото лице е дало заключение, че ищецът страда от трудно лечими урологични заболявания с възможни съпътстващи усложнения. Дискомфортът е от заболяванията, за които има доказателства по делото за проведено лечение и не може да се приеме, че има пряка причинно – следствена връзка с условията на престой в помещенията на СГС. Възможността преживеният стрес да доведе до намаляване на имунитета и обостряне на заболяванията, каквото е заключението на съдебномедицинската експертиза не доказва пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с действията и бездействията, описани в исковата молба. Стресът не е от условията на престой, за които две експертизи посочват, че са много добри, вероятно е причинен от съдебните дела, но не е в причинно – следствена връзка с действия или бездействия на служителите на ответника.

В настоящия случай, във връзка с твърденията на ищеца за лоши битови и хигиенни условия, от събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че не се установява бездействие от страна на ответника по изпълнение на вменените му задължения. Настоящият състав намира, че са предприети законово предвидените действия за осигуряване на нормативно установените изисквания за охраната по време на престоя в помещенията за временен престой и изолация (№4). От събраните доказателства не се установява на И. И. да е причинено физическо или психическо страдание или унижаване на човешкото достойнство.

В заключение може да се направи обоснован извод, че ищецът не доказва наличието на която и да било от кумулативните предпоставки по чл. 284 от ЗИНЗС и чл.1 от

ЗОДОВ, поради което искът се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло.

Воен от горното и на основание чл. 203 АПК, вр.с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от И. Ц. И. с адрес СЦЗ [населено място] срещу Главна дирекция „Охрана“ на Министерство на правосъдието по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 лева главница и лихва за претърпени неимуществени вреди на дата 30.03.2017г. от нечовешки условия в помещение за временен престой и изолация, находящо се в Съдебната палата, в [населено място], [улица] като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на касационно обжалване пред 3 –членен състав на АССГ в 14 - дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: